

Lieta C-354/21**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2021. gada 4. jūnijs

Iesniedzējtiesa:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2021. gada 2. jūnijs

Apelācijas sūdzības iesniedzēja:

R.J. R.

Atbildētājs:

Valstybės įmonė Registrų centras

Pamatlietas priekšmets

Atteikums reģistrēt zemesgrāmatā apelācijas sūdzības iesniedzējas īpašumtiesības uz nekustamo īpašumu, proti, zemesgabalu, kas atrodas Lietuvā, pamatojoties uz Vācijā izdotu Eiropas mantošanas apliecību.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 650/2012 noteikumu interpretācija; LESD 267. panta trešā daļa.

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 650/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi 1. panta 2. punkta 1) apakšpunkts un 69. panta

5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds dalībvalsts, kurā atrodas nekustamais īpašums, tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru īpašumtiesības var reģistrēt zemesgrāmatā, pamatojoties uz Eiropas mantojuma apliecību, tikai tad, ja šī Eiropas mantojuma apliecība satur visus reģistrācijai nepieciešamos datus?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 650/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi (OV 2012 L 201, 27.7.2012., 107. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula (ES) Nr. 650/2012”) 7., 8., 18., 67. un 68. apsvērums, 1. panta 2. punkta l) apakšpunkts, 63. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts, 68. panta 1) punkts un 69. panta 1., 2. un 5. punkts.

Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1329/2014 (2014. gada 9. decembris), ar ko izveido veidlapas, kuras minētas Regulā (ES) Nr. 650/2012 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi (OV 2014 L 359, 16.12.2014., 30. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula (ES) Nr. 1329/2014”) 1. panta 5. punkts, 5. pielikumā ietvertās V veidlapas IV pielikuma 9. apakšpunkts un 13. zemsvītras piezīme.

Atbilstošās valsts tiesību normas

Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto registro įstatymas (Lietuvas Republikas Zemesgrāmatu likums; turpmāk tekstā – “Zemesgrāmatu likums”; uz šo lietu ir attiecināma 2015. gada 23. jūnija Likuma Nr. XII-1833 redakcija):

5. pants

[..]

2. Zemesgrāmatu pārvaldnieks [*keeper of the Real Property Register*] likumā noteiktajā kārtībā ir atbildīgs par zemesgrāmatās apkopoto datu pareizību un aizsardzību. Zemesgrāmatu pārvaldnieks ir atbildīgs tikai par zemesgrāmatās ierakstīto datu konsekventu atbilstību dokumentiem, uz kuru pamata šie dati tika ierakstīti”.

22. pants

“Dokumenti, kas apliecina tiesību uz nekustamo īpašumu rašanos, iespējamo ietekmi uz šīm tiesībām, kā arī juridiskie fakti, uz kuru pamata šīs tiesības ir reģistrētas zemesgrāmatā, ir šādi:

[..]

5) mantošanas apliecība;

[..]

10) citi likumā paredzētie dokumenti”.

23. pants

“[..]

2. Pieteikums ir jāiesniedz kopā ar dokumentiem, kas apliecina reģistrācijai pieteikto tiesību rašanos, jebkurus apgrūtinājumus, kas ietekmē šīs tiesības un ar tām saistītos juridiskos faktus. [..]

3. Dokumentiem, uz kuru pamata nekustamā īpašuma tiesības tiek apstiprinātas, rodas, izbeidzas, tiek nodotas vai apgrūtinātas, [..] ir jāatbilst tiesību aktu prasībām un jāietver dati, kas ir nepieciešami reģistrācijas veikšanai zemesgrāmatā.

4. Dokumentiem, pamatojoties uz kuriem tiek lūgta reģistrācijas veikšana, ir jābūt saprotami uzrakstītiem un tajos jāietver pilni ar reģistrāciju saistīto personu vārdi, uzvārdi, juridiskie nosaukumi, adreses, reģistrācijas numuri, kā arī nekustamā īpašuma, uz kuru attiecas reģistrācija, unikālais numurs, kas tiek piešķirts saskaņā ar Nekustamā īpašuma kadastra noteikumos noteikto kārtību. [..]

[..]”

29. pants

“Zemesgrāmatu pārvaldnieks atsakās reģistrēt tiesības uz nekustamo īpašumu, [..] ja, izskatot pieteikumu, ir konstatēts viens no šādiem faktiem:

[..]

2) dokuments, uz kura pamata tiek lūgta reģistrācija, neatbilst šī likuma prasībām;

[..]

6) zemesgrāmatu pārvaldniekam iesniegtajā pieteikumā vai dokumentā nav ietverti dati, kas paredzēti Noteikumos par nekustamā īpašuma reģistrāciju, kas nepieciešama nekustamā īpašuma un tiesību uz īpašumu ieguvēju identifikācijai [..]”

Noteikumi par nekustamā īpašuma reģistrāciju, kas apstiprināti ar Lietuvas Republikas valdības 2014. gada 23. aprīļa Lēmumu Nr. 379:

“[..] 14.2.2. Nekustamā īpašuma identifikācijas dati:

14.2.2.1. Kadastrālā teritorija, kadastra grupa un zemes gabala kadastra numurs;

14.2.2.2. Zemes gabala unikālais numurs (identifikācijas kods);

14.2.2.3. Celtnes unikālais numurs (identifikācijas kods);

14.2.2.4. Dzīvokļa vai telpas unikālais numurs (identifikācijas kods) [..]”

Īss fakto un tiesvedības izklāsts

- 1 Apelācijas sūdzības iesniedzēja R.J. R. ir Vācijā dzīvojoša Lietuvas un Vācijas pilsoņe. 2015. gada 6. decembrī nomira R.J. R. māte, J.M. R.; mātes nāves brīdī viņas pastāvīgā dzīvesvieta bija Vācijā. Apelācijas sūdzības iesniedzēja, savas mātes vienīgā mantiniece, bez atrunām pieņēma visu viņas mantojumu Vācijā saskaņā ar Vācijas tiesībās noteikto kārtību un termiņiem. Tā kā mantojums sastāvēja ne tikai no viņas mātes īpašuma Vācijā, bet arī no īpašuma, kas atrodas Lietuvā, apelācijas sūdzības iesniedzēja saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 650/2012 iesniedza Vācijas kompetentajai tiesai pieteikumu Eiropas mantojuma apliecības iegūšanai. 2018. gada 24. septembrī *Amtsgericht Bad Urach* (Badurahas tiesa) Vācijas Federatīvajā Republikā izsniedza apelācijas sūdzības iesniedzējai Mantojuma apliecību Nr. 1 VI 174/18 (turpmāk tekstā – “Mantojuma apliecība”), kurā noteikts, ka G. R., kurš ir miris 2014. gada 10. maijā, atstāja mantojumu savai vienīgajai mantiniecei – J.M. R., un Eiropas mantojuma apliecību Nr. 1 VI 175/18, kurā noteikts, ka J.M. R., kura mirusi 2015. gada 6. decembrī, atstāja mantojumu R.J. R. un ka pēdējā minētā ir vienīgā mantiniece un ir pieņēmusi mantojumu bez atrunām.
- 2 2019. gada 15. martā apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza *VĮ [Valstybės įmonė] Registrų centras* (Valsts uzņēmumu „Reģistru centrs”) pieteikumu savu īpašumtiesību reģistrācijai uz nekustamo īpašumu, kas tika reģistrēts uz viņas mātes vārda. Kopā ar pieteikumu apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza Mantojuma apliecību un Eiropas mantojuma apliecību Nr. 1 VI 175/18, kas izdota 2018. gada 24. septembrī, šo dokumentu tulkojumu kopijas un Lietuvas Republikas pasu, kas izdotas J.M. R., G. R. un R.J. R., kopijas. 2019. gada 20. martā ar *VĮ Registrų centro Turto registru tvarkymo tarnybos Nekilnojamojo turto registro departamento Tauragės skyrius* (Valsts uzņēmumu „Reģistru centra” Īpašumu reģistru pārvaldes dienesta Nekustamā īpašuma reģistrācijas Tauragės nodaļas) (turpmāk tekstā – “Nodaļa”) lēmumu Nr. SPR4-340 apelācijas sūdzības iesniedzējas lūgums tika noraidīts, norādot, ka Eiropas mantojuma apliecībā Nr. 1 VI 175/18 nav iekļauti Lietuvas Republikas Zemesgrāmatu likumā paredzētie dati, kas nepieciešami nekustamā īpašuma identifikācijai, proti, apliecībā nav norādīts īpašums, kuru apelācijas sūdzības iesniedzēja ir mantojusi. Apelācijas sūdzības iesniedzēja pārsūdzēja Nodaļas lēmumu *VĮ Registrų centro Centrinio registratoriaus ginčų nagrinėjimo komisija* (Valsts uzņēmumu „Reģistru centra” Centrālā reģistrācijas strīdu izskatīšanas komisija) (turpmāk tekstā – “Komisija”). Ar 2019. gada 9. maija lēmumu Nr. CSPR-147 Komisija atstāja spēkā negrozītu sākotnējo Nodaļas lēmumu.

- 3 Nepiekrītot šiem Nodaļas un Komisijas lēmumiem, apelācijas sūdzības iesniedzēja pārsūdzēja tos *Regionų apygardos administracinis teismas* (Reģionālā administratīvā tiesa). Ar 2019. gada 30. decembra lēmumu apelācijas sūdzības iesniedzējas sūdzība tika noraidīta kā nepamatota. Apelācijas sūdzības iesniedzēja pārsūdzēja šo lēmumu apelācijas kārtībā *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa) un, *inter alia*, lūdza uzdot Tiesai jautājumu prejudiciālā nolēmuma sniegšanai par Regulas (ES) Nr. 650/2012 interpretāciju.

Pamatlietas dalībnieku galvenie argumenti

- 4 Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka tā ir pieņēmusi visu mantojumu bez atrunām; līdz ar to saskaņā ar Vācijas tiesībām, kas piemērojamas visam mantojumam kopumā, tostarp mantojuma daļai Lietuvā, neesot nekāda pamata Eiropas mantošanas apliecībā precizēt mantnieka tiesības vai sastādīt mantu sarakstu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vācijas mantojuma tiesībās tiek nodrošināta mirušās personas tiesību pārņemšana; tādējādi tai kā vienīgajai mantniecei ir nododams viss mirušās īpašums, un saskaņā ar Vācijas mantojuma tiesībām mantojamais īpašums nevar tikt norādīts vai citādi minēts; šādā gadījumā Vācijas tiesas saskaņā ar pastāvīgo judikatūru nepiemēro Regulas (ES) Nr. 650/2012 68. panta 1) punktu, kurā ir paredzēts, ka apliecībā ir jānorāda daļa, kas pienākas katram mantniekam un attiecīgā gadījumā – konkrēta mantnieka tiesību un/vai mantas saraksts, un šīs tiesas Eiropas mantošanas apliecībā neiekļauj nekādu informāciju, ar kuras palīdzību būtu identificējams mantotais nekustamais īpašums. Regulā (ES) Nr. 650/2012 nav ietverta šāda prasība, nedz arī prasība minēt mantojamo īpašumu vai sniegt šādu īpašumu identificējošu informāciju, iesniedzot pieteikumu šādas apliecības izsniegšanai. Atsaucoties uz Regulas (ES) Nr. 650/2012 18. apsvērumu un 69. panta 5. punktu, kā arī uz ģenerālvokāta secinājumu lietā *Kubicka* (C-218/16, EU:C:2017:387) 67. punktu, apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka tā šo informāciju ir sniegusi savā reģistrācijas pieteikumā un ka ar to būtu bijis jāpietiek. Šīs informācijas neiekļaušana Eiropas mantošanas apliecībā nevarot būt par šķērslī viņas mantotā nekustamā īpašuma reģistrācijai, it īpaši gadījumā, ja viņa ir vienīgā šā īpašuma mantniece. Reģistrācijai nepieciešamo informāciju var norādīt, iesniedzot papildu dokumentus vai informāciju. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka jebkāda pretēja interpretācija būtu pretrunā Regulas (ES) Nr. 650/2012 mērķim vienkāršot mantnieku tiesību īstenošanu.
- 5 Atbildētājs norāda, ka saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 650/2012 18. un 68. apsvērumu, 1. panta 2. punkta 1) apakšpunktu, 69. panta 5. punktu un Regulas (ES) Nr. 1329/2014 5. pielikumā ietvertās V veidlapas IV pielikuma 9. apakšpunktu gadījumā, ja tiek mantoti nekustamie īpašumi, šo nekustamo īpašumu reģistrācija ir pakļauta tās dalībvalsts tiesībām, kurā tie atrodas, neatkarīgi no tā, kurā valstī ir izdota Eiropas mantošanas apliecība. Tiesību uz nekustamo īpašumu reģistrēšanas juridiskie pamati (*inter alia*, mantošanas apliecība) ir uzskaitīti Zemesgrāmatu likuma 22. pantā; līdz ar to nevis apelācijas

sūdzības iesniedzējas iesniegtajam pieteikumam, bet gan šajā tiesību normā norādītajiem dokumentiem ir jāapstiprina to tiesību rašanās, par kurām ir iesniegts reģistrācijas pieteikums, un tiesību normu prasību ievērošana, un tieši šiem dokumentiem ir jāsaturs reģistrācijai zemesgrāmatā nepieciešamā informācija. Atbildētājs nepiekrīt apelācijas sūdzības iesniedzējas nostājai, ka no Zemesgrāmatu likuma 29. panta 6. punkta izriet, ka atbilstošā informācija var tikt norādīta arī iesniegtajā pieteikumā. Atbildētājs arī norāda, ka neviens no abiem Vācijas Federatīvās Republikas *Amtsgericht Bad Urach* izsniegtajiem dokumentiem nevar būt par pamatu tiesību uz zemes gabalu, kas piederēja G. R., reģistrēšanai zemesgrāmatā. Pirmkārt, mantošanas apliecība Nr. 1 VI 174/18, kurā norādīts, ka G. R. atstāja mantojumu J.M. R., nevar radīt apelācijas sūdzības iesniedzējai vēlamās juridiskas sekas Lietuvas Republikā divu iemeslu dēļ: tā neatbilst Regulas (ES) Nr. 650/2012 68. pantā noteiktajām prasībām attiecībā uz Eiropas mantošanas apliecības saturu un formu un līdz ar to nevar tikt uzskatīta par Eiropas mantošanas apliecību, kā arī tas nav dokuments, kas izsniegts saskaņā ar Lietuvas Republikas tiesībām. Otrkārt, Eiropas mantošanas apliecība Nr. 1 VI 175/18 neatbilst Zemesgrāmatu likuma prasībām, jo tajā nav minēts neviens nekustamajam īpašumam unikālais numurs, kas piešķirts saskaņā ar Nekustamā īpašuma kadastra noteikumos noteikto kārtību, un nav sniegta nepieciešamā informācija nekustamā īpašuma identificēšanai. Atbildētājs arī uzsvēra, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja ir lūgusi reģistrēt savas mantiskās tiesības attiecībā tikai uz vienu zemes gabalu, kura īpašnieks bija G. R., taču attiecībā uz šo īpašumu nav nedz izsniegta nevienu Eiropas mantošanas apliecība, nedz arī Eiropas mantošanas apliecībā Nr. 1 VI 175/18 nav minēta informācija par G. R. mantojumu un tā pieņemšanu.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojuma izklāsts

- 6 Iesniedzējtiesa, analizējot attiecīgās Regulas (ES) Nr. 650/2012 un Regulas (ES) Nr. 1329/2014 normas, sākotnēji norāda, ka nolūkā efektīvi nodrošināt mantinieku, legātāru un citu mirušajam tuvu personu, kā arī mantojuma kreditoru tiesības, Regulā Nr. 650/2012 ir paredzēta Eiropas mantojuma apliecības izveide, kurai būtu jāļauj katram mantiniekam, legātāram vai šajā apliecībā minētajam tiesību pārņēmējam pierādīt citā dalībvalstī savu mantošanas statusu un tiesības (2018. gada 1. marta spriedums, *Mahnkopf*, C-558/16, EU:C:2018:138, 36. punkts; 2017. gada 12. oktobra spriedums, *Kubicka*, C-218/16, EU:C:2017:755, 59. punkts).
- 7 Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 650/2012 69. panta 5. punktu apliecība ir derīgs dokuments, lai mantojamo īpašumu reģistrētu attiecīgajā dalībvalstī reģistrā. Tomēr iesniedzējtiesa uzskata, ka no noteikumiem, kas reglamentē apliecības sekas, skaidri izriet, ka apliecības turēšana pati par sevi nenozīmē, ka nav piemērojami nekustamā īpašuma atrašanās vietas dalībvalsts tiesību aktos paredzētie nekustamā īpašuma reģistrācijas nosacījumi. Šo secinājumu apstiprina arī Regulas (ES) Nr. 650/2012 18. apsvērumā ietvertais skaidrojums, saskaņā ar kuru “Eiropas mantošanas apliecībai [...] vajadzētu būt derīgam dokumentam, lai

mantojamo īpašumu varētu reģistrēt kādas dalībvalsts reģistrā. Tam nevajadzētu liegt reģistrācijas iestādēm prasīt, lai persona, kas piesakās reģistrācijai, sniedz tādu papildu informāciju vai iesniedz tādas papildu dokumentus, kādi vajadzīgi saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas reģistrs”.

- 8 Kā izriet no ģenerālvokāta Ī. Bota [*Y. Bot*] 2017. gada 17. maija secinājumu lietā *Kubicka* (C-218/16, EU:C:2017:387) 67. punkta, Regulas Nr. 650/2012 darbības joma ir jāierobežo ar konkrēto tiesību reģistrēšanas reģistrā īpašajām prasībām;; no tā izriet, ka praksē tad, ja, piemēram, Eiropas mantošanas apliecībā nav ietverta pietiekami precīza informācija, lai identificētu mantu, kuras īpašumtiesību nodošana ir jāreģistrē, papildus tai var tikt pieprasīti arī citi dokumenti vai informācija.
- 9 Šajā kontekstā iesniedzējtiesa uzsver, ka saskaņā ar šai lietai atbilstošajām valsts tiesību normām, informācija, kas nepieciešama reģistrācijai zemesgrāmatā, var tikt sniegta tikai dokumentos, kas uzskaitīti Zemesgrāmatu likuma 22. pantā, un – ja zemesgrāmatu pārvaldnieks saņem nepilnīgu informāciju, viņam nav rīcības brīvības balstīties uz informāciju, kas saskaņā ar minēto tiesību normu ir norādīta dokumentā, kurš nav uzskatāms par likumīgu reģistrācijas pamatu.
- 10 Šādu valsts tiesību normu ietekme uz mantinieku tiesībām ir jāizvērtē, ņemot vērā Regulas (ES) Nr. 650/2012 un Regulas (ES) Nr. 1329/2014 tiesību normas, kuras reglamentē apliecības saturu. Regulas (ES) Nr. 650/2012 68. pantā ir noteikts, ka “apliecībā ietver šādu informāciju, ciktāl, tas ir vajadzīgs mērķim, kuram to izdod”. Minētā panta 1) punktā ir noteikts, ka apliecībā ir jānorāda “katra mantinieka daļa un attiecīgā gadījumā tiesību un/vai mantas saraksts, kas pienākas katram konkrētam mantiniekam”. Regulas (ES) Nr. 1329/2014 5. pielikumā ietvertās V veidlapas IV pielikuma (kas ir obligāts, ja tā mērķis ir apstiprināt mantinieka statusu un tiesības) 9. apakšpunkta mērķis ir precizēt “mantiniekam piešķirto mantu, attiecībā uz kuru pieprasīts apliecinājums (norādiet mantu un visas būtiskās ziņas tās identifikācijai)”. Ar šo apakšpunktu saistītajā 13. zemspētas piezīmē tiek skaidrots, ka ir nepieciešams “norādīt vai mantinieks ieguva īpašumtiesības vai citas tiesības uz mantu” un noteikts “ja manta ir reģistrēta, norādiet informāciju, kas saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā ved reģistru, ir vajadzīga, lai mantu identificētu (piemēram, nekustamā īpašuma gadījumā – precīza īpašuma adrese, zemes reģistrs, zemes gabals vai kadastra numurs, īpašuma apraksts)”. Tādējādi, ja tiek sniegti šo regulu normās paredzētie precizējumi, apliecība Lietuvas Republikā ir derīgs dokuments mantojamā īpašuma reģistrācijai zemesgrāmatā, kā tas ir paredzēts Regulas (ES) Nr. 650/2012 69. panta 5. punktā.
- 11 Tiesa savā judikatūrā ir uzsvērusi, ka Regulas Nr. 650/2012 67. panta 1. punktā izdevējiesādei ir paredzēts pienākums apliecības izsniegšanai izmantot V veidlapu, kas paredzēta Regulas Nr. 1329/2014 5. pielikumā (2019. gada 17. janvāra sprieduma, *Brisch*, C-102/18, EU:C:2019:34, 30. punkts). Vācijas Federatīvās Republikas *Amtsgericht Bad Urach* izdeva Eiropas mantošanas apliecību Nr. 1 VI 175/18, izmantojot Regulas Nr. 1329/2014 5. pielikumā

paredzēto V veidlapu; tai tika pievienots IV pielikums, ar ko tiek apstiprināts mantnieka statuss un tiesības. Tomēr V veidlapas IV pielikuma 9. apakšpunktā, kura mērķis ir precizēt mantniekam piešķirto mantu, attiecībā uz kuru pieprasīts apliecinājums, nav sniegti nekādi precizējumi. No apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītajiem argumentiem apelācijas sūdzībā, kā arī no Vācijas tiesu judikatūras izriet, ka šādu precizējumu nesniegšana nav iestādes, kas izsniegusi apliecību, kļūda.

- 12 Iesniedzējtiesa uzskata, ka Regulas (ES) Nr. 650/2012 68. apsvērums ir atbilstošs šādā ziņā. Tajā *expressis verbis* ir noteikts, ka “iestādei, kas izdod apliecību, būtu jāņem vērā nekustamā īpašuma reģistrēšanas formalitātes, kas paredzētas dalībvalstī, kurā atrodas reģistrs”. Tomēr ir jāpatur prātā tas, ka, formulējot šo nostāju regulas preambulā, Savienības likumdevējs nav ieviesis saistošu tiesību normu, kas būtu piemērojama iestādei, kura izsniedz apliecību; turklāt likumdevējs nav atkārtojis šo nostāju Regulas (ES) Nr. 650/2012 pantos.
- 13 Šādos apstākļos, ņemot vērā Eiropas mantošanas apliecības izdošanas mērķus un “lai panāktu ātru, vienkāršu un efektīvu mantošanas lietu ar pārrobežu elementiem nokārtošanu Savienības robežās”, kā to vēlas Savienības likumdevējs [Regulas (ES) Nr. 650/2012 67. apsvēruma pirmais teikums], iesniedzējtiesai ir šaubas par Regulas Nr. 650/2012 1. panta 2. punkta 1) apakšpunkta un 69. panta 5. punkta interpretāciju un tādēļ tā lūdz Tiesu sniegt atbildi uz prejudiciālo jautājumu.